

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/68/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613210667
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613210667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 13, IČO: 36 866 733, proti odporcovi H. V., bývajúcemu v W., o zaplatenie 21,24 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4 Ro 303/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. novembra 2014 sp.zn. 2 Co 348/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením z 19. novembra 2013 č.k. 4 Ro 303/2013-17 Okresný súd Spišská Nová Ves uložil navrhovateľke, aby v určenej lehote zaplatila súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Košiciach uznesením z 25. novembra 2014 sp.zn. 2 Co 348/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Podľa jeho názoru postupoval prvostupňový súd správne, pretože poplatok za vytvorenie súdneho spisu z elektronického podania bol navrhovateľke vyrubený k dátumu, kedy žaloba napadla a v súlade so zákonom č.71/1992 Zb. O návrhu z roku 2006 bolo rozhodnuté tak, že súd konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Preto nebolo možné priradiť rovnopis žaloby do iného spisu, z tohto dôvodu nebola dôvodná ani námietka o premlčaní práva vyrubiť súdny poplatok.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Uviedla, že v tejto veci podala návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku

prijat' jej návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľke vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodala žiadny nový návrh, súd ju vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 jej nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľky jej tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Zo spisu vyplýva, že dovolanie bolo doručené okresnému súdu 19. januára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z.z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Navrhovateľka napadla dovoláním potvrdzujúce uznesenie o súdnom poplatku. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., avšak podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o súdnych poplatkoch. Preto je prípustnosť dovolania navrhovateľky v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. zákonom výslovne vylúčená.

V zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 355/2014, 3 Cdo 436/2014, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 7 Cdo 364/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí vo vzťahu k ustanoveniu § 237 ods. 1 O.s.p. (do 31. decembra 2014 v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p.), ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.